

CE CRED CRISTINII

Nașterea lui Isus

Omenirea ^{numără} sumără anii de la nașterea lui Hristos. Dacă citești despre un eveniment care s-a întâmplat în 1812 sau în 1971 asta înseamnă întotdeauna că faptul respectiv s-a întâmplat la atâți ani după ce Isus Hristos a fost născut. De sigur, istoria cunoaște fapte și evenimente mult mai vechi decât nașterea lui Hristos. De ce a fost considerată venirea Sa pe lume ca fiind atât de importantă, ca să se înceapă o nouă numărătoare a anilor? Cine este Isus Hristos?

El este o persoană născută într-un loc din ceea ce este azi chemat statul Israel sub împrejurări neobișnuite. Oameni credincioși chemați profeți și magii au prezis cu opt veacuri înainte de nașterea Sa că mama Sa va fi o fecioară, că se va naște în locul respectiv (orașelul numit Betleem), și toate celelalte laturi mari ale vieții Sale, ~~în~~ ^{mod exclusiv} felul cum El va fi dat morții și ce se va întâmpla după moartea Sa. Legile obișnuite ale naturii se aplică la împrejurările obișnuite, Isus a fost o Ființă aparte. El a venit pe lume într-un fel cu totul aparte de ceilalți oameni.

Mama Sa, chemată Maria, a rămas însărcinată fără a fi cunoscut bărbat. Logodnicul ei, Iosif, s-a îndoit de ea și chiar se gândea să o lase în ascuns.

Atunci s-a petrecut iarăși ceva neobișnuit, excepțional.

Există ființe care în mod normal nu sînt vizibile de ochiul omenesc. Omenirea a trăit pe pămînt de mii de ani, și viața i-a fost influențată spre bine sau spre rău de către ființe nevăzute, microbi și virusuri. Acestea pot fi văzute numai de puțini oameni care au aparatul necesar, numit microscop. Există stele la mari depărtări pe care omul obișnuit nu le vede niciodată. Ele sînt însă văzute numai de oamenii care au acces la puternice telescoape. Există de asemenea alte ființe care în mod normal nu sînt văzute. Ele sînt numite îngeri. Ei sînt ființe vii, de o natură mai înaltă ^{decît} cea a omului. Unii dintre oameni au avut prilejul să-i vadă și să converseze cu ~~ingeri~~ ^{ingeri} ei.

Iosif ~~logodnicul~~ logodnicul Mariei a văzut un asemenea înger care i-a spus să o creadă pe Maria nevinovată, că însărcinarea ei este de la Dumnezeu și că ea va naște un fiu, în a Cărui Persoană, Dumnezeu însuși va fi cu oamenii.

Universul în care noi trăim este creat de cineva. Noi nu ne putem imagina o casă fără un constructor. Dar lumea este o casă mare. Cine a zidit-o? Noi nu ne putem închipui o mîncare fără cineva care să o fi gătit. Dar natura este o masă cu bunuri servite nouă. Ea conține grâu, orez, cartofi, carne, lapte, fructe. Cine a pregătit toate aceste lucruri bune pentru noi? Nimic nu se mișcă fără cineva care mișcă. În lume totul este în continuă mișcare, începînd cu atomul și sfîrșind cu stelele. Starea sufletului nostru și ea este într-o continuă schimbare. Cine mișcă totul? Creatorul lumii și oamenii îl numesc Dumnezeu.

numără

desigur

-inclusiv

către

înaltă decît

ei

sîrșind
nostru este și ea într-o

Dumnezeu este o ființă misterioasă. Minte noastră limitată nu-L poate cuprinde.

Noi încă nu cunoaștem secretele vieții omenești; cum am putea înțelege pe cele ale Creatorului ei?

Multe religii vechi au crezut că Dumnezeu este o unitate din trei Persoane. Un Tată care ne iubește, Un Fiul al lui Dumnezeu, care vine pe pământ să ne învețe, și să ne mântuiască de păcatele noastre, și un Duh Sfânt care pătrunde mințile noastre și ne face să gândim și să ne comportăm într-un fel plăcut lui Dumnezeu.

Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, a venit să trăiască un timp cu noi, oamenii.

Pruncul Isus este preamărit, dar de asemenea amenințat cu moartea.

Venirea Fiului lui Dumnezeu pe pământ a fost de sigur un eveniment unic. În acea vreme s-au petrecut acolo evenimente unice.

Cîțiva magi dintr-o foarte depărtată țară au văzut o stea absolut necunoscută lor și era prezis că ea va semnaliza nașterea unui Salvator. Nașterea unui Salvator era în mod general așteptată în mari părți ale lumii de atunci.

Ei, magii, au plecat să-L caute. Știind că evreii au avut profeți, cum nici un alt popor n-a avut și că aveau o cunoștință despre Dumnezeu superioară aceleia din alte popoare, au venit să cerceteze la Ierusalim, capitala statului iudeu. Ei erau foarte siguri ca acestui popor i s-a dat nașterea noului copil, care să fi fost Dumnezeu făcut om, și că poporul acesta i-a dat cel mai înalt loc în viața publică, și că ei L-au făcut rege.

Dar, în afară de cîțiva păstori de oi și cîțiva alți oameni simpli, nimeni n-a observat nașterea Sa.

Atunci, ca și astăzi, majoritatea mare a oamenilor își trăiesc viața la un nivel jos, pentru ei viața înseamnă a mânca, a bea și a-și satisface cîteva plăceri carnale. Puțini își dau interesul pentru o filosofie înaltă sau culmi ale științei. Și chiar mai puțini își dau interesul pentru a se desăvîrși în virtuți, iubire, adevăr, blîndețe, perfecțiune. Și numai unii aleși își dau silința pentru cea mai din urmă realitate — Dumnezeu.

Magii au putut obține numai informația că un profet a prezis Betleemul ca locul nașterii Sale.

Dar conducătorul provinciei, Irod, a fost alarmat de știrea cu privire la cercetarea lor. El a fost rege și vroia să ramînă așa. El vroia ca toate onorurile să fie îngrămadite asupra lui. Nici o onoare nu trebuie dată noului copil născut, chiar dacă El ar fi Dumnezeu întrupat.

Astfel, el a poruncit ca toți copiii din Betleem să fie uciși. Numai Isus a scăpat în mod miraculos. Tatăl Său adoptiv, Iosif, a fost anunțat de un înger despre uciderea pruncilor și a fugit cu El și cu mama Sa în Egipt, de unde s-au întors în Israel numai după moartea regelui Irod.

Copilul Isus a crescut pînă la vîrsta de treizeci de ani fără ca ceva deosebit să se întîmple. El a învățat ca orice alt copil. Apoi a lucrat ca tîmplar, a fost un proletar.

2

desi - gur

↑
îndepărtată

semnala

- multe

S

șă

altor

fă-

S

S

era

ă

copii

Iosif

ca

ucisi

BOTEZUL LUI ISUS

3

La vârsta de treizeci de ani Isus a fost botezat.

În toată viața noastră noi folosim simboluri ca expresii ale sentimentelor lăuntrice sau a credințelor. Noi dăm mână minile ca semn al prieteniei, ne sărutăm ca semn al iubirii, salutăm steagul care este simbolul patriei. Tot la fel, oamenii care își exercită credința în Dumnezeu folosesc semne exterioare ale religiei lor.

↑

simboluri

Botezul este numele dat cufundării în apă a unei persoane de către o altă persoană ca un simbol că, după cum apa spală murdăria corpului, așa iubirea lui Dumnezeu curățește pe oameni de păcatele cu care și-au întinat sufletele lor. Dacă te simți un păcătos, care L-a întristat pe Dumnezeu și pe oameni și nu ai fost niciodată botezat, poți cere altui credincios să facă aceasta. Oricine poate să se boteze, și un copil. Poți fi botezat numai dacă crezi în Dumnezeu și în iubirea Lui iertătoare.

Isus a fost însuși Dumnezeu. El nu a făcut niciodată vreun păcat. El nu ar fi avut nevoie să Se boteze, dar El a arătat milă față de cei păcătoși. El a vrut să arate că El a venit să-i salveze din păcatele lor, că El este îndeplinirea a ceea ce este simbolizat în botez. El a fost umil, a simțit cu acei care au comis păcate îngrozitoare. El i-a iubit așa de mult că a considerat păcatele lor, ca fiind păcatele Sale. Deci El a cerut botezul.

Cel ce L-a botezat a fost un oarecare Ioan, numit „Botezătorul,” pentru că el a adus pe mulți la recunoaș-
terea păcatelor lor și apoi să fie botezați.

(re - cu - noaș - te - rea)

Ioan, care a trăit o foarte simplă viață, a muștrătat poporul și a cerut să arate pocăință de păcate prin părăsirea lor, și, după cum un pom aduce roadă, să aducă de asemenea roade, bunătate față de cei oproșiți, cinste, abținere de la violență, de la stoarcerea de bani și de la acuzații false.

El i-a avertizat pe oameni că moartea este ca o secure înfiptă la rădăcina unui pom. Ea va învinge pe fiecare om. Prin urmare trebuie să grăbim facerea de lucruri bune.

De asemenea, el a prezis că va fi urmat de cineva mai tare decât el. Prin aceste vorbe, el L-a înțeles pe Hristos. Și Ioan a spus că după cum el botează pe oameni, adică îi cufundă în apă ca semn al pocăinței lor, tot așa Fiul lui Dumnezeu îi va cufunda pe oameni în Duhul Sfânt.

s-a referit la

1
A fi sfânt înseamnă a fi un om integru, îndeplinind nu numai funcțiunile omenești, ci stăruind de asemenea spre un țel mai înalt, care este Dumnezeu. A fi sfânt înseamnă a avea iubire de la nimeni nu este exclus indiferent de rasa, crez sau lipsă de crez, indiferent de națiunea sau clasa socială la care ar aparține. A fi sfânt înseamnă să fi deasupra lucrurilor mici de pe pământ care ne distrag de la preocupările mai înalte. Un asemenea spirit, spunea Ioan, ne va fi dat de Isus. El va arde în noi ca un foc.

4
Când te atingi de o bucată de fier ce a fost înroșită în foc, tu nu simți fierul, ci focul. Contactul cu un om plin de Spiritul lui Dumnezeu te face să te întâlnești cu Dumnezeu, nu numai cu omul.

Isus i-a umplut pe oameni cu astfel de foc sfânt. Adversarii creștinismului sînt fini. Creștinătatea e focul. Creștinii nu au nimic de ce să le fie frică. Numai creștinii vor fi victorioși în cele din urmă.

2
3
Dar înaintea de a boteza pe alții, Isus a fost El însuși botezat de Ioan. Și când a fost botezat, cerurile s-au deschis lui Ioan și el a văzut o viziune. El a văzut Spiritul lui Dumnezeu coborînd ca un porumbel și luminînd deasupra lui Isus. Iar o voce din cer a spus: „Acesta este Fiul meu prea iubit, în care îmi găsesc toată plăcerea.“

lucrurilor

ISPITIREA LUI ISUS ȘI PRIMII SĂI UCENICI

1
După botezul Său, Isus a avut în pustie o luptă cu o ființă spirituală în mod obișnuit nevăzută, care este un înger rău, un înger alungat de Dumnezeu. El este chemat diavolul. Există îngeri buni și răi.

Isus a postit în pustie patruzeci de zile și patruzeci de nopți. El avea o chemare deosebită. Ucenicii Săi sînt și ei chemați să postească, dar în limitele rezonabile. Postul este un mijloc puternic spre a face ca spiritul să stăpînească corpul, să înăbușe poftele urite.

1
Cînd Isus a flămînzit după postul lung, I-a apărut diavolul și I-a cerut să-i dovedească că El este Fiul lui Dumnezeu prin poruncirea la pietre să se facă pîini. Isus i-a răspuns: „Omul va trăi nu numai cu pîine, ci cu orice cuvînt ce iese din gura lui Dumnezeu.“ E un fapt că prea adesea oamenii care au bogăție de pîine și chiar mîncări alese, nu sînt fericiți, nu mulțumiți. Omul mîncă doar spre a trăi, el nu trăiește spre a mînca bine. El are nevoie de lumină pentru mintea sa și aceasta o poate primi numai din cuvîntul lui Dumnezeu.

1
Dumnezeu a vorbit prin profeții Săi, prin Isus și prin apostolii Săi. Aceste cuvinte sînt adunate într-o carte numită Biblia. Dumnezeu ne vorbește de asemenea prin frumusețea și ordinea din natură, prin evenimentele din istorie și din viața noastră. Dumnezeu ne vorbește prin oamenii care îl cunosc. El ne vorbește de asemenea direct, dacă alungăm gălăgia confuză a acestei lumi și-l ascultăm.

știci

Diavolul nu a avut succes cu prima ispitire care ar fi schimbat pe Isus dintr-un Salvator al ~~păcătoșilor~~ de la păcate într-un brutar; L-a luat apoi pe Isus la Ierusalim și L-a suit pe aripa Templului iudeilor și I-a spus: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-te jos, să vedem dacă vor veni îngerii să Te apere.“ Isus i-a răspuns că nu este bine să ispitești pe Dumnezeu cu asemenea lucruri. Adevărata religie îi face pe oameni să fie mai rezonabili. Ea te învață să-L iubești pe Dumnezeu și să crezi în El. Ea te învață să fi mulțumitor pentru înțelepciunea ce ți-a dat-o și cugeți bine la orice cotitură din viață și să iei hotărârea cea mai dreaptă. Ea nu te încurajează să faci nebunii în speranța că El le va întoarce în bine.

Atunci diavolul L-a luat pe Isus pe un munte înalt și I-a arătat toate țările și gloria lor. El I-a promis lui Isus că îi va da puterea peste toată lumea dacă El Se va închina diavolului.

Isus l-a gonit pe diavol și i-a spus: „Să te închini numai lui Dumnezeu și numai Lui să-i slujești.“ Creștinii respectă pe orice om. Ei ascultă de părinții lor, de conducătorii și alți superiori, dacă aceștia nu le cer lucruri contrare poruncilor lui Dumnezeu. Dar întreaga lor viață este o slujire lui Dumnezeu, cea ~~mă~~ înaltă Ființă, și numai Lui I se închină.

Diavolul L-a lăsat pe Isus, și atunci au venit îngerii și I-au slujit.

SOARTA LUI IOAN BOTEZĂTORUL

Curînd după ce Ioan L-a botezat pe Isus, Ioan a fost arestat din ordinul regelui Irod Agripa, fiul regelui Irod cel Mare, cel vinovat de moartea copiilor de la Betleem.

Ioan Botezătorul a fost arestat pentru că și-a îndeplinit datoria sa, spunîndu-i conducătorului său că ceea ce face el este rău. Credincioșii nu sînt niciodată lingăii tiranilor, ci le spun drept în față păcatele lor.

Irod luase de la fratele lui soția și fiica. Ioan i-a spus: „Nu ți se cade să faci un astfel de lucru să ai pe ea de soție.“

Pentru un timp Irod a ezitat ce să facă cu el. Nu a îndrăznit să-l omoare de o dată, pentru că Ioan era foarte popular. Dar cînd Irod a avut ziua sa de naștere, fiica soției sale nelegitime a dansat înaintea lui ~~și~~ a musafirilor lui, iar el i-a promis cu jurămint că-i va orice va cere ea. Iar ea, îndrumată de mama sa, a cerut capul lui Ioan Botezătorul. Și capul lui Ioan Botezătorul i-a fost adus. ~~Ioan~~ și-a pierdut viața pentru că a luat o poziție dreaptă și morală, respectînd poruncile lui Dumnezeu, care ne cer să nu poftim nevasta altuia.

Isus, imediat ce a auzit despre moartea lui Ioan Botezătorul, a mers în aceleași locuri unde acesta predica, și a început lucrarea Sa, predicînd „Pocăiți-vă ~~pentru~~ că Împărăția lui Dumnezeu este aproape.“

A regreta un păcat înseamnă să-ți pară rău că ai ceva păcătos în caracterul tău; a te pocăi înseamnă să ai un astfel de regret și să părăsești păcatul. Pocăința aceasta este posibilă, vechile obiceiuri pot fi înfrînte înaintea lui Dumnezeu, a îngerilor buni, a sfinților din vechile timpuri, care ne-au lăsat frumoase exemple ca realități. Ei au constituit o puternică, deși nevăzută, împărăție spirituală numită Împărăția lui Dumnezeu. Puterea lor poate fi ușor obținută. Să ceri ajutorul lui Dumnezeu pentru o viață nouă și El ți-o va da.

~~Diavolul nu a avut succes~~
caminilor

5

mai

moartea

spunîndu-i

și ... și a

(Ioan)

nevasta

— pentru

6
Isus de asemenea a chemat în acea vreme câțiva oameni să devină ucenicii Săi. Ei erau pescari. Isus a văzut cum unii din ei aruncă mreaja în mare, alții își cîrpeau mrejele. El le-a spus: „Veniți după Mine și vă voi face pescari de oameni.” Prin aceasta El a înțeles că după cum ei au prins pește cu care să se hrănească cei flămânzi, de acum ei vor avea sarcina de a câștiga oameni pentru cunoașterea și iubirea lui Dumnezeu și pentru înțelegerea în mod real ceea ce viața este cu adevărat.

Numele primilor Săi apostoli au fost Andrei, Petru, Iacob și Ioan.

De aici, El a mers cu ucenicii Săi prin diferite localități, învățînd, vindecînd pe bolnavi și scoțînd demoni. Faima Sa a crescut și mulțimi s-au adunat în jurul Lui.

PREDICA DE PE MUNTE

O dată, văzînd marea mulțime din jurul Lui, El S-a așezat pe vîrfurile unuia din munte și a ținut o predică, care a devenit cunoscută ca predică de pe munte. (A predică înseamnă a vorbi cuvîntul lui Dumnezeu ca un învățător trimis de El; predică este numele dat unei asemenea vorbiri).

Predica de pe munte începe prin a ne spune că e fericite de cei umili și blînzi, de acei care plîng, de acei care sînt flămânzi după neprihănire, de acei ce sînt milostivi, de acei care sînt curați în intențiile lor, de acei care sînt făcători de pace, de acei care sînt persecutați pentru că stau lîngă dreptate, pentru că îl iubesc pe Isus. Ei sînt fericiți pentru că întreaga Împărăție a lui Dumnezeu, întreaga Sa stăpînire a îngerilor și sfinților vor fi la dispoziția lor spre a-i ajuta. În părășia veșnică cu Dumnezeu și cu poporul Său ei vor găsi mîngîiere; ei vor obține neprihănirea în caracterul lor. Dumnezeu va avea milă de ei cînd vreodată ei ar cădea în păcat. În final, pămîntul le va aparține. Acesta nu va fi condus întotdeauna de tirani. Hristos va domni peste el cu urmașii Săi. Dar mai mult decît atît, după moarte, acei care au urmat aceste percepțe ale lui Hristos vor avea răsplata în cer, unde sufletele lor vor merge și ei vor vedea fața lui Dumnezeu, față cîtră față.

În predică Sa, Isus învață ucenicii Săi că ei sînt lumina lumii. Ei nu vor trebui să-și ascundă lumina niciodată, ci să spună oamenilor adevărul pe care ei l-au găsit și să-l dovedească cu faptele lor, astfel că oamenii văzîndu-le să-L glorifice pe Dumnezeu, Tatăl ceresc, de la care se coboară toate bunurile.

Isus
— alții

pe

hrănească pe cei)

mrejele

spună

Oamenii știau cu mult înainte de Hristos că a ucide e un păcat. Isus merge mai departe. El atrage atenția oamenilor că a te mînia pe cineva fără o cauză sau a-l chema cu anumite nume rele ar putea înrăutăți sufletul tău. Există iad, un loc de chin veșnic pentru toți păcătoșii care nu s-au pocăit. Acesta poate deveni locul unui om care a avut atitudini lipsite de prietenie față de semenii săi. Isus ne sfătuiește: înainte de a îndeplini orice act religios, împacă-te cu oricine are ceva împotriva ta.

Căsătoria a fost o instituție de cînd lumea, iar adulterul a fost considerat un păcat. Aici Isus merge mai departe. Faptul real al adulterului depinde de circumstanțe din afară și de consimțămîntul celeilalte părți, care-l face posibil. Dar Dumnezeu privește la inimă și consideră ca păcat o privire pe care o arunci spre cineva de alt sex cu o intenție rea, ~~dar~~ această intenție nu se realizează. *chiar dacă*

Isus ne spune să acționăm foarte hotărîți în asemenea cazuri și să o rupem cu obiceiurile păcătoase cu orice preț, chiar dacă aceasta ar însemna suferință. Orice este mai bun decît să ajungi în iad.

Isus oprește cu desăvîrșire divorțul, ~~cu excepție~~ *în* cazul că unul continuă o viață frivolă. Partea divorțată nu trebuie să se mai căsătorească, ci să aștepte mai degrabă împăcarea cu partea ce a fost nedreptățită.

Mai departe Isus oprește orice jurămint care este fără folos, cînd adevărul este principiul tău călăuzitor. El spune: „Da” al vostru să fie „Da” și „Nu” să fie „nu”. Mai mult decît atît este rău.

...rea, chiar dacă accată...

...exceptînd

IUBIREA FATĂ DE DUȘMANI

Pe timpul lui Isus, popoarele orientale aveau o lege strictă ~~de~~ *retaliere* contra dușmanilor, urîți întotdeauna: Ochi pentru ochi și dinte pentru dinte. Isus a învățat tocmai contrarul. „Să nu vă împotriviți celui ce vă face rău. Ci, oricui te lovește peste obrazul drept, întoarce-i și pe celălalt. Dacă cineva vrea să-ți ia haina, dă-i și cămașa. Dacă te silește să mergi o milă, du-te cu el două. Celui ce-ți cere, dă-i și nu-ți întoarce spatele celui ce vrea să se împrumute cu tine.”

El de asemenea dă marea învățătură: „Iuțiți pe vrăjmașii voștri, binecuvîntați, pe cei ce vă blastămă, faceți, bine celor ce vă urăsc, și rugați-vă pentru cei ce vă asupresc și vă prigonesc, ca să fiți fii ai Tatălui vostru ceresc, căci El face să răsără soarele Său peste cei răi și peste cei buni, și dă ploaie peste cei drepți și peste cei nedrepti.”

Chiar oamenii de jos nivel spiritual pot iubi pe acei care îi iubesc pe ei. Vameșii făceau și ei la fel. Tălharii pot fi și ei în bune relații unii cu alții. Dar de la ucenicii Săi, Hristos așteaptă ca ei să fie desăvîrșiți după cum tatăl cel ceresc este desăvîrșit.

...celui ce-ți cere.

21

și pe

CUM SA NE RUGAM

Predica de pa munte continuă, Isus dându-ne porunca să împărțim bunurile noastre pămîntești cu acei mai săraci decît noi, să postim și să ne rugăm, adică să vorbim nevăzutului Dumnezeu, după cum vorbim la telefon sau prin radio unei persoane pe care nu o vedem. Isus ne asigură că Dumnezeu vede tot ce facem și ne va răsplăti. Orice facem să fie făcut fără ostentație și fără a căuta ca oamenii să ne laude.

În rugăciune nu trebuie să spunem multe vorbe, Tatăl cunoscînd mai dinainte lucrurile de care avem trebuință.

Isus ne-a dat nu model de rugăciune. Noi o recomandăm cetitorilor noștri să învețe cuvintele, ea este chemată rugăciunea domnească și ea începe astfel: „Tatăl nostru care ești în ceruri. Sfințească-Se Numele Tău; vie împărăția Ta; facă-se voia Ta, precum în cer și pe pămînt. Pîinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi; și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșelilor noștri; și nu ne duce în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău. Căci a Ta este împărăția și puterea și slava în veci. Amin.“

Toate rugăciunile creștine se sfîrșesc cu cuvîntul „Amin“ care înseamnă că „eu cu adevărat înțeleg cea ce am spus în rugăciunea mea, că am pus toată stăruința în cererile mele.“ El este un cuvînt evreesc a cărui rădăcină înseamnă „credință.“ Sfârșind rugăciunea ta cu „Amin,“ tu confirmi că cu adevărat crezi în existența Tatălui ceresc pe care L-ai chemat și că cererile tale sînt drepte.

Fii de asemenea atent la faptul că în zicerea acestei rugăciuni ai cerut de la Dumnezeu să fi iertat, după cum tu îi ierți pe acei care ți-au greșit ție. Deci, dacă tu ai un spirit neiertător, tu nu poți fi iertat.

Isus ne învață să nu adunăm mulți bani pentru noi. Posedarea lor este nesigură. Mai mult, noi trebuie să ne adunăm comori în cer, prin umilință, pocăință, blândete, post, fapte bune și iubire, care se extinde chiar și peste dușmanii noștri.

Noi trebuie să avem o singură intenție: să fim plăcuți lui Dumnezeu. Nu poți sluji la doi stăpâni în același timp. Unul va fi neglijat. Astfel noi nu putem sluji și doamnei aprinse după bani și lui Dumnezeu.

Isus continuă: „De aceea vă spun: „Nu vă îngrijiți de viața voastră, gândindu-vă ce veți mânca, sau ce veți bea; nici de trupul vostru, gândindu-vă cu ce vă veți îmbrăca. Oare nu este viața mai mult decât hrana, și trupul mai mult decât îmbrăcămintea? Uitați-vă la pasările cerului: ele nici nu sămăna, nici nu secără, și nici nu strâng nimic în grânare; și totuși Tatăl vostru cel ceresc le hrănește. Oare nu sînteți voi cu mult mai mult de preț decât ele?”

„Să de ce vă îngrijiți de îmbrăcăminte? Uitați-vă cu băgare de seamă cum cresc crinii de pe câmp: ei nici nu torc, nici nu țes;” și totuși, spune Isus, nici chiar milionarii și regii nu sînt împodobiți ca una din aceste flori.

Si El concludă: „Așa că, dacă astfel îmbracă Dumnezeu iarba de pe câmp, care astăzi este, dar mâine va fi aruncată în cuptor, nu vă va îmbrăca El cu mult mai mult pe voi, puțin credincioșilor? Nu vă îngrijiți dar, zicînd: „Ce vom mânca?” Sau: „Cu ce ne vom îmbrăca?”

„Tatăl vostru ceresc știe că voi aveți trebuință de toate aceste lucruri. Dar căutați mai întîi împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra. Nu te îngriji deci de ziua de mâine. Ziua de mâine își va avea lucrurile ei. Ajunge zilei necazul ei.”

Isus a învățat în această predică de pe munte: „Nu judecați, ca să nu fiți judecați. Căci cu ce judecată judecați, veți fi judecați; și cu ce măsură măsurați, vi se va măsura. De ce vezi tu paiul din ochiul fratelui tău, și nu te uiți cu băgare de seamă la bîrna din ochiul tău? Sau, cum poți zice fratelui tău: „Lasă-mă să scot paiul din ochiul tău,” și cînd colo, tu ai o bîrnă într-al tău?... Fătarnicule, scoate întîi bîrna din ochiul tău, și atunci vei vedea deslușit să scoți paiul din ochiul fratelui tău.”

Isus ne încurajează să ne rugăm, asigurîndu-ne că orice vom cere de la Tatăl vom primi, și că cel ce caută gasește și celui ce bate i se va deschide. Părinții naturali nu ar da un șarpe copilului lor care le cere un pește. „Cu cît mai mult Tatăl vostru cel ceresc, va da lucruri bune celor ce Îl cer? Tot ce voiți să vă vouă oamenii, faceți-le și voi la fel; căci în aceasta este cuprinsă legea lui Dumnezeu.”

Isus ne atrage atenția să nu urmăm calea mulțimilor. Ei caută ce le este confortabil. Dar aceasta duce la dstrugerea oamenilor. Noi trebuie mai de grabă să alegem să alegem calea cea îngustă a sacrificiului de sine și a bunătații. Aceasta duce la viața veșnică într-un loc frumos chemat paradis în părătie de Dumnezeu. El de asemenea ne atrage atenția împotriva învățătorilor falși care folosesc lozinci frumoase, dar care sînt lupi. Ei pot fi ușor ricunoscuți. Ei comit crime. Adevărații ucenici ai lui Hristos poartă suferințele cu răbdare și în iubire. Roadele își arată calitatea pomului. Faptele își arată calitatea acelor ce se proclamă pe ei înșiși ca învățători ai omenirii.

Isus vorbind despre aceste lucruri, sună iarăși clopoțelul de alarmă: „Orice pom care nu aduce roade bune este tăiat și aruncat în foc.“

Isus cere de la noi o viață perfectă de la care să nu lipsească nici o virtute. A-L chema „Doamne, Doamne,“ a spune cu buzele că ești un creștin nu e destul pentru intrarea în împărăția cerurilor. Pentru aceasta trebuie să faci voia Tatălui care este în ceruri. Orice altceva ai face nu are valoare.

Predica de pe munte se sfîrșește cu cuvintele: „De aceea, pe orișicine aude aceste cuvinte ale Mele, și le face, îl voi asemăna cu un om cu jedactă, care și-a zidit casa pe stîncă. A dat ploaia, au venit șivoaiele, au suflat vînturile și au bătut în casa aceea, dar ea nu s-a prăbușit pentru că avea temelia zidită pe stîncă. 'nsă, orișicine aude aceste cuvinte ale Mele, și nu le face, va fi asemănat cu un om nechibzuit, care și-a zidit casa pe nisip. A dat ploaia, au venit șivoaiele, au suflat vînturile și au izbit în casa aceea: ea s-a prăbușit, și prăbușirea i-a fost mare.“

Poporul a fost mirat de învățăturile lui Isus, fiindcă El învăța ca unul care avea putere.

După ce a expus, predica aceste, Isus a continuat activitatea Sa de a face bine oamenilor.

ISUS LINISTESTE FURTUNA

El a vindecat pe mulți oameni, uneori de la o distanță. În lucrarea aceasta a Sa, El nu s-a oprit numai la acei din poporul evreu, căruia îi aparținea. El i-a vindecat de asemenea pe cei bolnavi din alte națiuni, spunînd oamenilor că împărăția cerurilor este deschisă pentru oamenii din toate rasele. El le-a vindecat nu numai corpurile, ci și sufletele, spunînd celor ce erau aduși la El, că păcatele lor sînt iertate. El le-a iertat păcatele fără a intra în detalii de număr, de fel, sau de gradul de gravitate al păcatelor comise. El le-a iertat pe toate, unde a găsit credință. În unele cazuri, Isus chiar a înviat din morți. El este Fiul lui Dumnezeu. Astfel, El a putut face anumite lucruri, pe care oamenii de rînd nu le pot face.

Odată, pe cînd era într-o corabie cu ucenicii Săm, al căror număr crescuse între timp, s-a deslănțuit o furtună, pînă acolo că corabia a fost acoperită cu valuri. El dormea. Ucenicii L-au trezit, spunîndu-I, „Doamne, scapă-ne că pierim.“ Dar pentru El a fost suficient să poruncească vîntului și mării să se liniștească și totul s-a petrecut după vorbele Lui. Si elementele naturii Il ascultau.

Dar principala lucrare a lui Isus a fost umblarea dintr-un oraș în altul, de la un sat la altul, învățînd pretutindena și predicînd vestea bună despre împărăția cerurilor, care este o viață plină de bucurie, ca cea a unui mire cu mireasa sa. Bucuria vine din cunoștința că păcatele sînt iertate, că Dumnezeu este față de noi ca un Tată iubitor. Cînd mori, nu dispari, ci intri în veșnicie, în cer cu Tatăl și cu toți sfinții Lui.

El i-a însărcinat pe apostolii Săi să facă și ei ce a făcut El.

Ei de asemenea au vindecat pe bolnavi, au înviat morți, au scos afară demoni și au împrăștiat învățătura despre împărăție. Ei au fost însărcinați să facă toate aceste lucruri fără bani, nu să se îmbogățească pe ei, să renunțe, chiar la trebuințele vieții. Viața lor avea să fie o jertfire de sine. Isus i-a asigurat pe ucenici, dintre care El a ales și numit pe doisprezece „apostoli,” care înseamnă trimiși, că oamenii vor fi răspunzători înaintea judecării lui Dumnezeu de felul cum i-au tratat pe acei care vorbeau în numele Lui.

Ucenicii nu aveau nimic bun să aștepte de la o lume rea. Isus le-a spus: „Eu vă trimit ca niște oi în mijlocul lupilor.” Viețile lor vor fi în primejdie. Prin urmare, ucenicii aveau să fie înțelepți și inofensivi. Ei vor avea să se păzească de oamenii care îi vor persecuta. Impotriva lor se vor ridica adesea pîna și cele mai apropiate rude, care le vor putea cauza chiar și punerea la moarte. Ucenicii vor fi urâți de toți oamenii pentru că ei aparțin lui Hristos. Dar, neînfricați, ucenicii trebuie să spună despre Isus chiar și cîrmuitorilor care-i vor arunca în temnițe și îi vor chinui. Cuvintele potrivite le vor date lor de către Dumnezeu. Si ei trebuie să îndure orice. Cel ce va îndura pîna la sfîrșit va fi mîntuit. Ei vor fi în cer cu Dumnezeu.

Asta nu înseamnă că creștinii trebuie să îngăduie persecuția să vină peste ei. Pe cît e posibil, ei trebuie să fugă din locurile unde persecuția e rea.

VIATA CRESTINA E O LUMINA

Oamenii răi au devenit mai mînioși împotriva lui Isus. Ei au fost geloși pentru că poporul Il iubea. Ei se considerau pe ei înșiși a fi buni și s-au indignat pe faptul că Isus i-a numit „păcătoși“ și le-a cerut să se pocăiască. Isus nu a respectat toate legile neînsemnate și tradițiile stabilite de oameni lipsiți de evlavie. Oamenii păcătoși au răspîndit svonul despre Isus că el este un drac.

Isus știa că ura contra Lui se va extindeși asupra ucenicilor Săi, de aceea, El i-a prevenit: „Ucenicul nu este mai presus de învățătorul său. Dacă ei Il cheamă pe stăpînul casei că e demon, cu cît mai mult îi vor chema pe cei din casă? El le spune ucenicilor Săi iarăși, și iarăși, că ei vor avea să sufere pentru credința lor, că își vor pierde și viața lor. Dar El de asemenea le spune: „Nu vă temeți de cei ce ucid trupul, dar nu pot ucide sufletul.“ Noi trebuie mai de grabă să ne temem de Dumnezeu care poate trimite la iad.

Cînd sîntem în primejdie, Dumnezeu ne va purta de grijă. Chiar o vrabie nu cade la pămînt fără știrea Tatălui ceresc. La fel, pentru ucenicii lui Isus, pînă și perii capului sînt numărați. Noi nu trebuie să ne temem de nimeni.

Noi avem să spunem oamenilor despre Isus. Atunci ne va recunoaște ca fiind ai Săi înaintea Tatălui ceresc. Dar dacă noi ne lepădăm de El înaintea oamenilor, Isus Se va lepăda și El de noi înaintea Tatălui.

Viața unui ucenic al lui Isus este o continuă luptă. Dar el are de preferat pe Isus chiar înaintea tatălui, mamei sau copilului său. El trebuie să fie gata să primească și moartea în chinuri pentru că el este un credincios. Viața pe care el o pierde în această lume, o va afla iarăși într-o mai mare frumusețe după moarte.

Isus a dat toate aceste îndrumări ucenicilor Săi. Unii au primit mesajul lor. Majoritatea mare a poporului nu a primit. Isus însuși a dat explicația neprimirii învățăturilor Sale. El a spus că oamenii au o minte copilărească, chiar dacă au ajuns la maturitate. În loc să primească învățăturile și îndrumările celor înțelepți, ei sînt mai de grabă gata să dicteze ei celor înțelepți cum să trăiască. Oameni, care nu cunosc adevărul despre viață găsesc greșeală în ceea ce face un sfînt. Dacă el mînîncă și bea în mod moderat îi vor striga că e hrăpăret, băutor de vin, prieten al păcătoșilor. Dacă se va restrînge de la adestea și de la alte plăceri ale vieții, ei îl vor critica de asemenea și pentru aceasta.

12

Neîncetat Isus a încercat să cheme pe oameni la pocăință. El a spus: „Veniți la Mine toți cei ostseniți și împovărați și Eu vă voi da odihnă. Luați jugul meu asupra voastră și învățați de la Mine, căci Eu sînt blînd și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre. Căci jugul Meu este bun și sarcina Mea este ușoară.“ E drept că veți avea de suferit pentru că sînteți ucenicii Mei, dar suferințele din lumea aceasta sînt o nimica în comparație cu marea răsplătire pe care credincioșii o vor primi după moarte în cer.

Isus a arătat oamenilor un exemplu de trăire la un nivel înalt de neprihănire și puritate, dar a arătat o înțelegere față de slăbiciunea oamenilor. El și-a arătat deplină Sa compătimire față de acei care împinși de foame sau aprinși în senzualism au făcut lucruri, care în mod normal nu sînt îngăduite. Chiar dacă un om ar fi ca o trestie frîntă, Isus nu o va rupe. Dacă cineva ar fi ca un fitil de lumînare ce abia mai fumegă, trebuie să fie sigur că Isus nu-l va stinge. Din contră, El a dat oamenilor o putere spre a-i face biruitori în lupta lor pentru dreptate.

Fii de partea Sa, chiar dacă slăbiciunea caracterului tău nu te ajută să îți îndeplinești toate lucrurile poruncite de El. Fii de partea Sa, pentru cel ce nu este cu El este contra Lui. Orice fel de păcat și cuvintele rele spuse chiar împotriva lui Dumnezeu vor fi iertate oamenilor, dar respingerea lui Isus cînd cunoști adevărul despre El, nu va fi iertată oamenilor. Nu poți avea iertare pentru păcătuirea contra a ceea ce tu însuși cunoșteai că e adevărat.

Oamenii buni scot din visterele bune ale minții lor lucruri bune. Oamenii răi scot din visterele lor rele lucruri rele. Toți oamenii vor fi judecți de Dumnezeu după moarte. La această judecată, el vor da socoteală de fiecare cuvînt fără folos rostit în viață. Ipocrizia va fi atunci demascată, pentru ca bunele cuvinte care le-ai spus, în cazul cînd nu au fost urmate de fapte, să vă condamne.

Das Isus, deși a învățat în continuu legile dreptății și ale iubirii, a fost conștient că omul nu este în stare să le îplinească, sau cel puțin nu le poate împlini în mod perfect. Păcatele sînt multe și omul singur nu le poate birui.

Deci, Isus a început să le dea de înțeles că cu vremea au devenit tot mai clare, că El va lua asupra Lui păcatele oamenilor. După cum un învățător consideră că lipsa de învățătură a elevilor săi nu e o respingere, ci doar o provocare, ca el să o facă drept preocuparea vieții sale de a lichida cu ignoranța lor, astfel Isus a considerat-o ca datorie a Sa să ia asupra Lui păcătoșenia și și imoralitatea oamenilor, să poarte în trupul Său sentința de moarte sub care oamenii se aflau datorită păcătuirii împotriva lui Dumnezeu, și astfel să ne elibereze, să ne scape de păcatele noastre. Dacă ești amendat și altcineva plătește amenda pentru tine, justiția este satisfăcută. Tot așa Isus a hotărît să plătească penalitatea sub care am ajuns din cauza păcatelor — moartea. El murind pentru păcatele noastre, toți acei care dred în El sînt iertați de toate vinovățiile lor. Ei devin albi, mai albi decît zăpada. Iar înaintea lui Dumnezeu ei apar, ca și cînd nu ar fi păcătuit niciodată, oricît de mare ar fi fost mulțimea nelegiuirilor lor din trecut.

Isus a învățat pe popor adesea prin parabole, simple istorioare, care erau probleme de reflecție.

Voi înșira mai jos câteva din asemenea parabole.

Intr-una El s-a comparat pe Sine cu un semănător, care a semănat cu mijloacele primitive ale timpului său, când nu erau mașini de semănată. Semănătorul a ieșit să samene, dar nu cereale, ci cuvîntul lui Dumnezeu. Aceasta nu e ca și cum ai semăna alte semințe, unde poți să fi cu grijă ca să nu faci risipă. Când sameni însă cuvîntul lui Dumnezeu, depinde de voința oamenilor de a-l primi sau nu. Astfel, când acest semănător a semănat, o parte din sămînță a căzut pe cale și pasările cerului au venit și au mîncat-o. Aceasta se întîmplă când cineva nu înțelege cuvîntul lui Dumnezeu. Atunci diavolul vine și-l face pe om să uite ce a auzit. Unel dintre semințe au căzut pe locuri pietroase, unde nu aveau mult pămînt la rădăcină și încurînd s-au vestejit, fiindcă nu se putea adînci în pămînt. Iar când soarele s-a ridicat pe cer s-au uscat pentru că nu aveau rădăcini. Așa se întîmplă cu acei ce primesc cuvîntul lui Dumnezeu cu bucurie, dar când apar greutăți și prigoane îl părăsesc. Alte semințe au căzut între spini, iar aceștia au crescut și le-au năpădit. Aceștia sînt acei care ascultă cuvîntul lui Dumnezeu, dar grijurile de lucrurile acestei lumi și înșelăciunea bogățiilor înăbușesc cuvîntul lui Dumnezeu și ei devin fără folos în împărăția lui Dumnezeu. Dar o altă parte a semințelor a căzut pe pămînt bun și a adus roadă unele o sută, altele sasezeci și unele treizeci. Aceștia sînt oamenii care ascultă cuvîntul lui Dumnezeu și-l înțeleg și rodesc potrivit cu capacitatea lor anumite servicii mai mari sau mai mici în împărăția lui Dumnezeu.

În altă parabolă El a spus că împărăția cerurilor este asemănată cu un care a semănat sămînță, bună în țarina sa. În această parabolă cel care samăna sămînța bună este Isus. El a semănat în țarina, care este lumea, sămînța cea bună, adică oamenii care iubesc împărăția lui Dumnezeu. Dar pe când oamenii dormeau, dușmanul Domnului Isus, diavolul, a venit și a semănat neghină între grîi, această neghină reprezintă oamenii păcătoși. Când au rodit neghina a apărut și ea. Astfel, slujitorii au venit și i-au spus: „Stăpîne, nu ai semănat tu sămînță bună în țarina ta, adică oameni buni? De unde atunci e neghina, oamenii păcătoși?” El le-a spus, „Diavolul a făcut aceasta.” Slujitorii i-au răspuns: „Vrei să mergem și să adunăm pe cei păcătoși?” Dar El a răspuns: „Nu e chiar ușor să faci distincție între un om drept și unul păcătos. S-ar putea întîmpla că pe când ați smulge neghina să smulgeți și grîul. Lăsați pe oamenii drepti și pe cei păcătoși să crească împreună, pînă la sfîrșitul lumii. Atunci păcătoșii, reprezentați prin neghină vor fi arși în iad și acei ce aparțin lui Dumnezeu se vor strînge în paradis. Atunci dreptatea va lumina ca soarele în împărăția Tatălui lor. Cine are urechi de auzit să audă.”

Isus a spus iarăși că Impărăția lui Dumnezeu este ca o comoară sau o perlă de mare preț, pentru care unul vinde tot ce are numai să o cumpere.

Oamenii sînt sînt uneori scandalizați de creștinii care comit multe păcate și chiar crime. Isus a spus că acum Impărăția cerurilor este ca o mreajă care a fost aruncată în mare și a prins tot felul de pești. Când mreaja a fost plină, pescarii au adunat numai peștii buni în vasele lor, iar pe cei răi i-au aruncat. Așa și acum în biserici sînt împreună și creștinii buni și cei răi. Cîteodată oamenii face greșla să judece creștinismul după mulțimea creștinilor nedemni, în loc de a privi la sfinții care au fost sau sînt în biserică. Dar la sfîrșitul lumii, vor veni îngerii și vor despărții pe cel nevrednic de cel drept. Iar păcătoșul va fi aruncat în cuptorul de foc. Acolo va fi plisul și scrișnirea dinților.

Oamenii din orășelul Nazaret, unde El a crescut, se minunau de învățătura Sa și spuneau: „De unde are acest om această înțelepciune și face astfel de fapte mari, toate vindecările acestea minuate și învierea din morți. El e doar fiul tâmplarului.“ Cu toate că ei au văzut faptele Sale mari nu au crezut totuși în El. E greu să fi apreciat drept de acei care te cunosc prea bine.

Isus a fost foarte simțitor la nevoile mulțimilor. O dată pe când era înconjurat de o mare gloară, ucenicin Săi I-au spus: Locul acesta e pustiu. Spune poporului să meargă prin satele din jur și să-și cumpere de ale mâncării. E destul de târziu.“ Dar Isus le-a spus: „Nu trebuie ca ei să plece. Dați-le voi să mînce.“ Ei I-au spus: „Noi nu avem decît cinci pîinci și doi pești.“ Si El le-a zis: „Aduceți-i aici la Mine. Apoi a poruncit noroadelor să șadă pe iarbă, a luat cele cinci pîini și cei doi pești, Si-a ridicat ochii spre cer, a binecuvîntat, afrînt pîinile și le-a dat le-a dat ucenicilor, iar ei le-au îm-părțit noroadelor. Toți au mîncat și sau săturat; și s-au ridicat douăsprezece coșuri pline cu rămășițele de fără-mituri. Cei ce mîncaseră, erau ca la cinci mii de bărbați, afară de femi și de copii.“

Si după ce mulțimile au plecat, Isus S-a suit pe un munte să se roage la o parte. Ucenicii s-au urcat într-o corabie și au plecat să treacă de partea cealaltă. Pe când Isus se ruga, corabia a fost învăluită de valuri, pentru că vîntul era împotriva. Si înspre dimineața, Isus a mers la ei umblînd pe mare. Ucenicii, cînd L-au văzut s-au înfri-coșat, fiindcă nu știau ce să creadă. „Isus le-a zis îndată: „Îndrăzniți, Eu sînt; nu vă temeți.“ — „Doamne,“ I-a răspuns Petru, „dacă ești Tu, poruncește-mi să vin la Tine pe ape.“ — „Vino,“ i-a zis Isus. Petru s-a coborît din corabie, și a început să umble pe ape ca să meargă la Isus. Dar, cînd a văzut că vîntul era tare, s-a temut; și fi-indcă începea să se afunde, a strigat: „Doamne, scapă-mă.“ Indată, Isus a întins mîna, l-a apucat, și i-a zis: „Puțin credinciosule, pentru ce te-ai îndoit?“ Si după ce a intrat în corabie, a stat vîntul. Cei ce erau în corabie, au venit de s-au închinat înaintea lui Isus, și I-au zis: „Cu adevărat, Tu ești Fiul lui Dumnezeu.“

ISUS ESTE MINTUITORUL

Isus a spus că oamenii sînt în mod obișnuit doritori că aibă cele mai bune și mai curate lucruri să pună în gura lor, dar nu sînt de loc grijulii la cea ce iese din gura lor. Lucruri urîte îl murdăresc pe om. Noi exprimăm gînduri rele, spunem vorbe de crimă, vorbe de ațîțare la adul-ter, urzim tîlgării, purtăm mărturii false, vorbim necu-vincios despre Dumnezeu. Ar trebui să purtăm de grijă de ceea ce iese din gură chiar mai mult decît avem de gri-jă față de ceea ce intră în gură.

Mult mai mult ucenicii Săm s-au convins că El este Salvatorul, Cînd o dată Isus i-a întreat: „Cine zic oamenii că sînt Eu?“ unul dintre ucenicii Săi, Simon Petru, a răsput: „Tu ești Mîntuitorul, Fiul viului Dumnezeu.“ Isus a făgădui atunci că El va zidi o părtășie a credincioșilor în toată lumea ce se va chema Biserica creștină și că, chiar dacă cei mai firoși dușmani s-au năpăstui asupra ei, nu o vor birui. Ucenicii aveau o asemenea promisiune. Dar de asemenea, ei au o mare răsputere. Dacă, prin purtarea lor rea sau prin neglijența lor vor lăsa pe oameni să rămînă în păcatele lor pe pămînt, aceștia nu vor ajunge în cer. Si din contră, dacă ucenicii vor lucra la întoarcerea oamenilor de la păcate, aceștia vor fi curății pentru toată veșnicia, în cer.

Dar cum să întorci pe oameni de la păcate? Eforturile noastre, voința noastră nu ne poate elibera de la păcate. Un om care se înneacă nu se poate salva pe sine din apă. Altcineva trebuie să o facă. Prin urmare Isus a explicat ucenicilor Săi din ce în ce mai clar că El are să sufere multe lucruri, să moară pentru păcatele noastre. El avea să se sacrifice pentru noi. El a luat asupra Sa faptele noastre rele și avea să poarte greaua pedeapsă pentru ele. Dar, El a spus ucenicilor de asemenea că a treia zi va învia dintre cei morți. Isus n-a îngădui nimănuui să-L oprească de la dorința Sa de a suferi în locul nostru pentru vinovății.

În general, El n-a considerat suferința ca fiind în totdeauna un rău. Suferința înnobilează. El a învățat deci, că „dacă cineva vrea să meargă după El, să se lepede de sine și să ia asupra sa chiar primejdii și cea mai dureroasă moarte și așa să-L urmeze. Pentru că oricine va vrea să scape viața cu orice alt chip, o va goli de conținut, de un ideal demn. Dar oricine va pierde viața sa pentru Hristos o va afla, pentru că va trăi în veșnicie cu Dumnezeu. La ce i-ar folosi unui om dacă ar dobîndi întreaga lume și și-ar pierde sufletul său prin continua întinare în alte și alte păcate? Care va fi răsputul său cînd Dumnezeu, Judecătorul îi va cere socoteala de ce sufletul său este într-o asemenea stare?“

Isus va veni din nou la sfârșitul lumii cu îngerii Săi. Si atunci El va răsplăti pe fiecare om după faptele sale.

Isus a învățat că noi ar trebui să avem cel puțin o credință cît un bob și atunci am fi în stare să mutăm munți de greutate. Nimic nu este imposibil celui ce are credință.

În lupta împotriva diavolului noi trebuie să folosim rugăciunea și postul.

Isus a fost împotriva oricărei semeții. Ucenicii Lui L-au întrebat o dată: „Cine este cel mai mare în Impărăția cerurilor?” Si Isus a chemat un copilăș la El și a zis: „Adevărat vă spun, că dacă nu veți fi convertiți și nu veți deveni ca copilații, nu veți intra în Impărăția cerurilor. Si oricine va primi un asemenea copilăș în Numele Meu, pe Mine Mă va primi. Dar oricine va va conduce la păcat pe unul din acești mici care cred în Mine, iar fi mai ușor dacă și-ar lega o piatră la gât și s-ar arunca în mare. Păcatele vin, dar vai de acei prin care vin păcatele.”

Potrivit cu învățăturile lui Isus, oamenii trebuie să se respecte unii pe alții. El ne-a atras atenția: „Luați seama să nu disprețuiți pe nici unul din acești micuți ai Mei, pentru că spun, că în ceruri îngerii lor văd pururea fața Tatălui Meu care este în ceruri.” Noi nu trebuie să disprețuim pe oameni, chiar dacă ei sînt păcătoși, fiind că Isus a venit să mîntuiască pe cei pierduți în păcate.

În țările socialiste, oamenii nu au moșia sau gospodăria lor, cu excepția a foarte puțini, în cele mai fericite cazuri. Dar Isus, care a trăit în alte timpuri, cînd erau proprietăți personale cere: „Ce credeți? Dacă un om are o sută de oi, și se rătăcește una din ele, nu lasă el pe cele nouăzeci și nouă pe munți și se duce să caute pe cea rătăcită? Si, dacă i se întîmplă s-o găsească, adevărat vă spun, că are mai multă bucurie de ea, decît de cele nouăzeci și nouă, care nu se rătăciseră. Tot așa, nu este voia Tatălui vostru celui din ceruri să piară unul măcar din acești micuți.”

Învățăceii lui Hristos trebuie să fie oamenii păcii. Dacă cineva a făcut ceva rău împotriva lui, a unui creștin, el trebuie să meargă și să-i spună greșala sa, între ei doi numai. Dacă partea vinovată te va auzi și înțelege, și-ai cîștigat un frate în iubire. Dacă el nu va vrea să înțeleagă, fă acelaș lucru în fața a doi martori. Dacă nici atunci nu vrea să te asculte, adu cauza înaintea adunării credincioșilor. Iar, cine nu vrea să asculte nici la ceea ce va spune adunarea, acela nu mai este credincios, ci un păcătos pierdut față de mîntuirea și buna stare pe care noi trebuie să o purtăm în iubire. Acela s-a pus pe sine însuși într-o poziție rea, pentru că hotărîrea Bisericii va fi respectată și în cer.

Toate lucrurile trebuiesc făcute cu rugăciune. Dacă doi ucenici ai lui Isus consimt să facă un lucru oarecare și-l vor cere, Tatăl nostru din cer îl va face pentru ei. Unde sînt adunați doi sau trei în numele lui Isus, El va fi în mijlocul lor într-un fel invisibil.

Petru L-a întrebat pe Isus, de cîte ori trebuie să ierte un frate? Va fi deajuns de șapte ori? Isus i-a răspuns că noi trebuie să iertăm fără limite. Noi am fost iertați de Dumnezeu de o mulțime de păcate și noi nu putem ierta fără să le socotim. De asemenea trebuie să avem compătimire față de aproapele care ne-a greșit și nu mai poate repara răul făcut.

Dumnezeu iartă toate păcatele oamenilor ce se pocăiesc dar anulează această iertare, dacă cineva care a obținut-o la rîndul său nu arată un spirit iertător față de acei care îl lovesc și-i fac rău.

Isus este un mare lubitor de copii. O dată, pe cînd I-au fost aduși niște copilași spre a se ruga pentru ei, ucenicii au muștrat pe părinți, gîndind că dopii L-ar putea deranja pe Isus și pe cei adunați, prin țipetele lor. Dar Isus le-a spus: „Lăsați copiii să vină la Mine și nu-i opriți, căci Impărăția cerurilor este a unora ca ei.”

Un om bogat a venit la Isus și L-a întrebat: Bunule învățator, ce trebuie să fac ca să moștenesc viață veșnică? Isus i-a spus să nuucidă, să nu fie un om adulter, să nu fure, să nu spună o mărturie mincinoasă, să cinstească pe părinți și să iubească pe aproapele ca pe sine însuși. Tânărul a răspuns, că el a făcut acestea în toate zilele vieții sale, dar că simte că-i mai lipsește ceva. Atunci Isus i-a spus: „Dacă vrei să fi desăvârșit, du-te de vinde toate averile tale și dă bani la săraci și vei avea o comoară în ceruri. Apoi vino și urmează-Mă.” Dar bogatul a plecat întristat pentru că avea multe bogății. Atunci Isus a spus ucenicilor Lui: „Adevărat vă spun că cel bogat va intra cu anevoia în ceruri. Este mai ușor pentru o cămilă să treacă prin urechea acului decât pentru un bogat să intre în această împărăție.”

Bogățiile sînt o mare piedică cînd cineva dorește să obțină viața veșnică în paradis. Dar cu Dumnezeu toate lucrurile sînt posibile. El poate salva de la păcat pe orice om, de orice categorie socială. Numai să nu șovăim ca pentru Hristos să părăsim chiar și casa, sau frați sau surori, sau părinți sau copii, sau holde. În ceruri veți primi toate aceste lucruri însutit și pentru veci de veci.

Nu ezita să vii la Dumnezeu dacă ești un bătrîn. Să nu crezi că e prea tîrziu. Unul care vine la Dumnezeu chiar în ultima oră a vieții sale poate primi aceeași răsplată ca unul care a venit în copilărie. Imediat ce ați auzit mesajul despre Hristos, veniți pe dată.

Isus a învățat continuu și a spus ucenicilor Lui în detaliu lucrurile ce i Se vor întîmpla. El va fi trădat și vîndut autorităților și ei îl vor condamna la moarte, îl vor batjocori și chinui, că-L vor pironi pe cruce. Astfel El va muri, dar a treia zi va învia. El trebuia să moară, căci noi am păcătuit și ne-am atras pedeapsa. El a luat asupra Sa păcatele noastre și ne-a eliberat. Noi sîntem curați, fiindcă am fost spălați prin jertfa Lui de orice faptă rea și murdărie morală.

Ucenicii nu au putut pricepe aceste lucruri. În schimb, ei erau preocupați cum să ajungă la cele mai înalte locuri în Impărăția cerurilor. El le-a spus că vor veni vremuri cînd ei vor bea din cupa întristărilor din care El bea, dar că pînă atunci ei să fie smeriți.

Isus ai mai spus că stăpînitorii lumii exercită domnia asupra lor. Dar între ei, între creștini să nu fie așa. Intre ucenicii lui Hristos, oricine va fi mare, să fie slujitorul celorlalți.

ISUS IN IERUSALIM

Astfel Isus împreună cu ucenicii Lui se apropiau de Ierusalim. Cînd El a intrat în cetate călare, o foarte mare mulțime și-au presărat hainele pe drum. Ei L-au aclamat: „Osana, Binecuvîntat este Cel ce vine în Numele Domnului Dumnezeu.” Pentru un scurt timp, mulțimile au fost îndreptate în favoarea Sa.

În Ierusalim era un templu mare, dar foarte multe re-
le s-au furișat în el. Au fost unii preoți care au făcut co-
merț cu religia. Isus a scos afară pe comercianți, le-a
răsturnat mesele și scaunele. El le-a spus că o biserică
trebuie să fie casa lui Dumnezeu, o casă de rugăciune,
iar ei au făcut-o o peșteră de tâlhari, care fură banii po-
porului sub pretextul religiei.

Din nou, în Ierusalim El i-a încurajat pe păcătoși să se
pocăiască, printr-o parabolă, că „Un oarecare om avea
doi fii, și el s-a dus la un fiu și i-a spus: „Fiule, du-te azi și
lucrează în via mea.“ El a răspuns: „Nu pot să mă duc,“
dar după aceea s-a pocăit și s-a dus. Omul a venit la al
doilea fiu și i-a spus la fel. Acesta i-a răspuns: „Am să mă
duc,“ dar nu s-a dus. Care din acești doi fii a făcut voia
tatălui?“ Există un singur răspuns la întrebare. Nu acel
ce spune „da“ dar nu-și ține promisiunea, ci primul, care
la început a refuzat, dar după aceea s-a pocăit și după
aceea a făcut ceea ce i-a cerut tatăl să facă. Astfel, și fe-
meile stricate, și hrăpăreții pot intra în cer, dacă se po-
căiesc, chiar mai ușor decât acei ce vorbesc frumos și
spun cuvinte drepte, dar nu împlinesc voia lui
Dumnezeu.

El i-a avertizat pe acei care nu vor să-L asculte pe El
sau pe ucenicii Lui și nu vor să cedeze viețile și capaci-
tățile lor în slujirea lui Dumnezeu, că sufletele lor vor fi
pierdute și ei vor fi distruși. Cît despre El, era sigur.
Conducătorii popoarelor îl pot respinge, dar El va fi o
dată capul unei noi umanități renăscute pe care o va
conduce cu dreptate și iubire.

INTREBARI PUSE LUI ISUS

Dușmanii Săi au devenit activi și au pus la cale distru-
gerea lui Isus. Astfel au căutat să-L provoace, să facă de-
clarații contra împăratului roman. Palestina, țara unde
a trăit Isus (numită Israel) era sub conducerea romană.
Fiecare cuvînt neplăcut împăratului putea fi pedepsit cu
moartea. Astfel dușmanii lui Isus au venit la El cu cu-
vinte de laudă cerîndu-i să le spună dacă El crede de bine
să fie plătit impozitul față de imperiul roman. Dacă El
ar fi răspuns „Da“, ei ar fi agitat mulțimea contra lui, că-
ci oamenii erau prea încărcați cu impozitele. Dacă El ar
fi spus „nu“, ei L-ar fi denunțat, ca un dușman al statu-
lui, autorităților romane. Dar Isus le-a răspuns: „Dați
cezarului ce este a cezarului și lui Dumnezeu ce este a lui
Dumnezeu.“

Poporul I-a pus tot felul de întrebări. Ei L-au între-
bat cum va fi relația dintre sexe în viața veșnică. Presu-
punînd că o femeie a rămas văduvă și se recăsătorește,
poate chiar de mai multe ori, și după aceea moare, a cui
va fi femeie aceste în viața de dincolo? Isus le-a dat un
răspuns foarte simplu. Cei ce înviază din morți nu se
mai însoară și nu se mai mărită, ci vor fi ființe spirituale,
așa ca îngerii. Viața va continua după moarte, dar sub cu
alte noi cîncumstanțe.

Cînd a fost întreat pe care din porunci El o crede a fi
cea mai mare, Isus le-a răspuns: „Să iubești pe Domnul,
Dumnezeul tău cu toată inima ta și cu tot sufletul tău.
Aceasta este cea dintîi poruncă. Si a doua, la fel ca ea, să
iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.“

Isus a vorbit nu numai contra păcatului și lipsei de
credință în Dumnezeu. El a vorbit de asemenea contra
falsei religiozități, care consistă în spunerea altora de
cuvinte sfinte, dar care nu le trăiesc. Acestea fac ca reli-
gioa să fie o povară grea cu multe interdicții pentru unii,
iar indulgentă față de păcatele personale. Aceasta duce
la mîndrie. Creștinii au un singur Domn,

Isus Hristos de asemenea a prezis că mesajul Său de-
spre Împărăția lui Dumnezeu va fi predicat în toată lu-
mea. Atunci va fi sfîrșitul.

19
Isus, care este în cer acum, va veni iarăși, după toate aceste tulturări pe pământ și semne tainice în cer.

Înainte de venirea Sale, Isus va trimite îngerii Săi cu un mare sunet de trompetăși vor aduna laolaltă pe toți cei iubiți ai Lui de pe întreg pământul.

Astfel, noi când vedem tulburări, știm că Isus e aproape, chiar la ușă. Această generație nu va trece pînă se vor împlini toate aceste lucruri. Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele lui Isus nu vor trece.

Nici un om și nici vreun înger nu știe ziua și ora cînd Isus se va întoarce, ci numai Dumnezeu singur. Oamenii vor mânca, vor bea, se vor căsători și nu vor gînd la întoarcerea lui Isus, și atunci ea se va petrece deodată. Atunci, din doi care vor lucra în cîmp sau doi care vor lucra într-o fabrică, unul, care a fost credincios, va fi luat, iar celalalt va fi lăsat.

Isus ne îndeamnă deci, „Veghiați pentru că nu știți la ce oră Domnul vostru vine.“ Noi trebuie să fim gata, de oare ce El vine tocmai cînd noi nu ne gîndim. Bindecuvîntat va fi servul, pe care Domnul cînd Se întoarce, îl va găsi împărtășind cu alții cunoștința sa despre Dumnezeu. Isus îl va face conducătorul peste multe bunuri. Dar rău va fi servul care va spune în sine însuși: „Isus amîna venirea Sa,“ și începe să bată pe ceilalți slujitori, va începe apoi să mînce și să bea cu bețivii. El va veni în ziua cînd el nu se așteaptă și în ceasul de care nu-și dă seama. Atunci slujitorii necredincioși vor fi trimiși la locul plîngerilor.

JUDECATA DIN URMA

Isus a dat ucenicilor Săi abilitatea să-L slujească. Unii au o abilitate mai mare, alții mai mică, dar fiecare poate fi folositor. Cînd Isus se va întoarce, ucenicii îi vor arăta ce au lucrat cu abilitatea lor pe care au primit-o. Celor ce și-au înmulțit darurile, El le va spune: „Bine ai lucrat, serv bun și credincios. Ai fost credincios peste puține lucruri, te voi pune conducător peste multe lucruri. Intră în bucuria Domnului. tău.“ Dar vor fi și unii care au lăsat abilitatea lor nefolosită. Aceștia sînt păcătoși și servi nevrednici. Ei vor fi aruncați în întunerecul cel mare.

Cînd Isus va veni a doua oară în glorie cu toți sfinții Săi îngeri, toate națiunile vor fi adunate înaintea Lui și El îi va despărți pe unii de alții, cum desparte păstorul oile de capre și El va așeza oile la dreapta Lui iar caprele la stînga Lui. Atunci Isus va spune celor de la dreapta: „Veniți, bindecuvîntații Tatălui Meu și moșteniți Împărăția care v-a fost pregătită înainte de întemeierea lumii, pentru că Eu a fost plămînd și Mi-ați dat să mînc; am fost setos și Mi-ați da să beau; am fost străin și M-ați primit, dezbrăcat și M-ați îmbrăcat, am fost bolnav și ați venit pe la Mine. Am fost în temniță și ați venit de M-ați cercetat.

„Atunci cei neprihăniți li vor răspunde: „Doamne, cînd Te-am văzut noi flămînd și Ti-am dat să mînci? Sau fiindu-ți sete și Ti-am dat să bei? Cînd Te-am văzut noi străin, și Te-am primit? Sau gol, și Te-am îmbrăcat? Cînd Te-am văzut noi bolnav sau în temniță, și am venit pe la Tine?“

Si Isus le va răspunde: „Adevărat vă spun că oridecâte ori ați făcut aceste lucruri unuia dintre cei mai mici frați ai Mei, Mie Mi le-ați făcut.“

„Apoi va zice celor de la stînga Lui: „Duceți-vă de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic, care a fost pregătit diavolului și îngerilor lui. Căci am fost flămînd și nu Mi-ați dat să mînc; Mi-a fost sete și nu Mi-ați dat să beau; am fost străin și nu M-ați primit; am fost gol și nu M-ați îmbrăcat; am fost bolnav și în temniță, și n-ați venit pe la Mine.“

„Atunci Ii vor răspunde și ei: „Doamne, cînd Te-am vzut ănoi flămînd sau fiindu-ți sete, sau străin, sau gol, sau bolnav, sau în temniță, și nu Ti-am slujit? Si El, drept răspuns le va zice: „Adevărat vă spun că, oridecîteori n-ați făcut aceste lucruri unuia dintr-acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie nu Mi le-ați făcut.“ Si aceștia vor merge în pedeapsa veșnică, iar cei neprihăniți vor merge în viața veșnică.“

ISUS ESTE TRADAT

După ce a dat aceste învățături, Isus a spus ucenicilor Săi: „Voi știți că peste două zile este o sărbătoare. Atunci Eu voi fi vîndut să fiu răstignit pe cruce și să mor.“ Si așa s-a și întîmplat.

Conducătorii poporului, al căror șef era Caiafa după nume, au hotărît să-L omoare pe Isus.

Isus a știut aceasta. El a stat într-o casă în orașelul Betania. Acolo a venit la El o femeie care avea o sticlă cu parfum de mare preț. Ea l-a turnat pe capul Lui. Ucenicii Lui au văzut-o și și-au exprimat indignarea lor spunînd: „De ce s-a făcut risipa aceasta? Acest parfum putea fi vîndut pe mult, și banii să fi soti dați săracilor.“ Dar Isus le-a spus: „Nu vă tulburați, femeia a făcut un lucru bun pentru Mine. Pe săraci îi aveți pururea cu voi, dar pe Mine nu Mă asveți. Ea a turnat acest parfume pe Mine, prevăzînd îngroparea Mea. Adevărat vă spun: că oriunde se va poveste istoria aceasta în toată lumea, se va spune și despre femeia aceasta pentru amintirea ei.“

Atunci unul din ucenicii lui Isus, chemat Iuda, s-a dus la conducători și le-a spus: „Ce-Mi dați ca să vi-L vînd pe Isus?“ Si ei i-au promis 30 de arginți. De atunci Iuda căuta un prilej cum să-l dea pe Isus în mîinile conducătorilor.

În împrejurarea cu sărbătoarea, Isus a stat la masă cu cei doisprezece aleși, ca să mînce și El le-a spus: „Adevărat vă spun că unul din voi Mă va vinde.“

„Ei s-au întristat foarte mult, și au început să-I zică unul după altul: „Nu cumva sînt eu, Doamne?“ Drept răspuns, El le-a zis: „Cel ce a întins cu Mine mîna în blid, acela Mă va vinde.“

Si El a adăugat: „Vai de omul acela prin care Eu sînt vîndut. Era mai bine pentru el să nu se fi născut.“ Atunci Iuda, vînzătorul, a spus: „Învățătorule, nu cumva sînt eu?“ „Da“ i-a răspuns Isus, „tu ești.“

CINA DIN URMA

Si în timp ce ei mîncau, Isus a luat pîine, a mulțumit lui Dumnezeu, și a dat-o ucenicilor Săi spunînd: „Luați, mîncăți, acesta este trupul Meu. A luat apoi potirul și a dat mulțumiri, și l-a dat ucenicilor cu cuvintele: „Acesta este sîngele Meu care se varsă pentru mulți spre iertarea păcatelor. Fac un legămînt cu voi că păcatele voastre sînt ispășite.“

Creștinii, când se adună, își amintesc de moartea lui Isus Hristos, prin luarea unei bucăți de pâine și mîncînd-o, ca o amintire că El și-a dat corpul său să fie frînt pentru noi, și beau dintr-o cupă de vin, care le amintește de sîngele pe care Isus l-a vărsat din iubire pentru noi, păcătoșii.

După aceasta, Isus a mers cu ucenicii Săi, cîntînd cîntări despre Dumnezeu, spre un munte din apropiere. Pe drum El le-a spus, că păstorul va fi bătut iar credincioșii Lui, oile turmei se vor împrăștia. Dar El le-a spus că El se va scula din morți și-i va întălni.

Petru l-a asigurat căm dacă chiar ceialalți ucenici îl vor părăsi în momente de primejdie, el nu-l va părăsi. Isus i-a spus: Adevărat îți spun că în noaptea aceasta, înainte ca cocoșul să cînte, tu te vei lepăda de Mine de trei ori." Petru l-a spus: „Chiar dacă ar trebui să mor, nu mă voi lepăda." La fel au spus toți ucenicii.

PRINDEREA LUI ISUS

Atunci Isus a venit cu ei într-un loc și El le-a spus: „Rămîneți aici, pînă mă voi duce colo să Mă rog." Si El a luat cu El pe trei din ucenicii Săi, și a început să se întristeze; „Sufletul Meu este cuprins de o întristare de moarte, rămîneți aici și veghiați împreună cu Mine." Si El s-a îndepărtat puțin și a căzut cu fața la pămînt și s-a ruga spunînd: „Tată, dacă este cu putință, depărtează de la Mine păharul acesta, Totuși, să se facă, nu voia Mea, ci voia Ta." A venit apoi la ucenicii Săi și i-a găsit dormind. I-a spus lui Petru: „Ce un ceas nu ați putut să veghiați cu Mine?" Veghiați și rugați-vă ca să nu intrați în ispită. Spiritul este veghetor, dar trupul este neputincios."

„S-a depărtat a doua oară, și S-a rugat zicînd: „Tată, dacă nu se poate să se depărteze de Mine păharul acesta fără să-l beau, facă-Se voia Ta." S-a întors la ucenicii Săi, și i-a găsit dormind; pentru că li se îngreuiaseră ochii de somn. I-a lăsat din nou, S-a depărtat și S-a rugat a treia oară, zicînd aceleași cuvinte."

Atunci a venit la ucenicii Săi și le-a spus: Dormiți de acum și odihniți-vă... Iată că a venit ceasul ca Fiul omului să fie dat în mîinile păcătoșilor. Iată se apropie vînzătorul."

Si pe cînd El încă vorbea, iată Iuda a venit și cu el o mare mulțime cu săbii și ciomege, trimiși de mai marii poporului. Iuda le-a dat semnul: „Pe acel pe care îl voi săruta, Acela este; să puneți mîna pe El." Iuda s-a apropiat de Isus și l-a zis: „Plecăciune, Învățătorule," și l-a sărutat. Si Isus i-a răspuns: „Prietene, ce ai venit să faci, fă." Atunci oamenii aceia au pus mîinile pe Isus și l-au legat și dus. Iar unul din cei ce era cu Isus a scos sabia și a tras asupra unuia, servitorul marelui preot și i-a retezat urechea. Atunci Isus i-a spus: „Bagă sabia în teacă, pentru cel ce scoate sabia, de sabia va pieri. Crezi că n-aș putea să rog pe Tatăl Meu care Mi-ar pune îndată la îndemînă mai mult de douăsprezece legiuni de îngeri?" Dat profeții din vechime au prezis că Eu trebuie să sufăr pentru păcatele oamenilor, astfel ca ei să fie iertați și să intre în cer."

În acelaș Isus a spus gloatei: „Ați ieșit ca după un tălhar, cu săbii și cu ciomege, ca să mă prindeți. În toate zilele, ședeam în mijlocul vostru, și învățam norodul în Templu, și n-ați pus mîna pe Mine. Dar toate aceste lucruri s-au întîmplat ca să se împlinescă cele scrise în prooroci. Atunci ucenicii l-au părăsit și au fugit.

Ceice au prins pe Isus L-au dus la Caiafa, mai marele conducătorilor, unde erau adunați alți conducători.

Dar Petru L-a urmat de departe și a intrat în curtea arhiepiscopului și a stat cu servitorii să vadă ce se va petrece. Caiafa L-a întrebat: „Ești Salvatorul de păcate, Fiul lui Dumnezeu?” Isus i-a răspuns afirmativ și a adăugat: Mă veți vedea șe zînd la dreapta lui Dumnezeu și venind pe norii cerului. Atunci arhiepiscopul a considerat că atît este de ajuns pentru condamnarea Lui. Nu mai e nevoie de martori. Ceialalți conducători au fost de acord cu el și L-au declarat vrednic de moarte. Atunci au început să-L scuipe, să-l lovească peste față, să dea cu pumni și să zică: „Proorocește-ne cine e cel ce Te-a lovit?”

În timpul acesta Petru stătea afară. Si o servitoare i-a spus: Si tu ești dintre ai Lui Isus. Dar el înfricoșat s-a lepădat și i-a răspuns: „Nu știu ce vrei să zici.” Apoi l-a văzut o altă slujnică și a zis celor de acolo: „Si acesta era cu Isus din Nazaret.” Si iarăi el s-a lepădat: „Nu-L cunosc.” După cîtva timp alții i-au spus: „Nu mai încapе îndoială că și tu ești unul din oamenii aceia, căci și vorba ta te dă de gol.” Atunci el a început să se blastăme și să se jure, zicînd: „Nu cunosc pe omul acesta.” Si imediat a cîntat cocoșul. Iar Petru și-a adus aminte de cuvintele lui Isus care i-a spus: „Înainte ca să cînte cocoșul, te vei lepăda de Mine de trei ori.” Si a ieșit afară și a plîns cu amar.

Dar regiunea chemată acum Israel, pe acea vreme era o provincie romană. Conducătorii poporului nu puteau executa o sentință de moarte fără aprobarea guvernatorului roman, care pe acea vreme era Pilat din Pontiu. De aceea, mai mari norodului L-au dus pe Isus legat la acest guvernator.

Atunci Iuda, vînzătorul, cînd a văzut că Isus fusese condamnat la moarte s-a pocăit și a adus banii, cei treizeci de arginți, înapoi. El avea remușcări, și le-a zis: „Am păcătuit, căci am vîndut sînge nevinovat.” Aceștia i-au răspuns: „Ce ne pasă nouă?” Iuda a aruncat arginții și s-a dus și s-a spînzurat.

Isus a stat înaintea guvernatorului roman, care L-a întrebat, dacă El este un rege, și la urmă i s-a dat un răspuns afirmativ. Mulți regi au fost tirani. El a fost Regele dreptății. Dar la toate acuzațiile aduse împotriva Lui, El a tăcut.

Guvernatorul roman avea obiceiul ca la sărbătorile lor să le elibereze în fiecare an pe cîte un deținut, pe care poporul îl alege. Pe atunci era un deținut vestit numit Baraba. Deci, cînd poporul a fost adunat împreună, Pilat i-a întrebat: „Pe cine vreți să vă eliberez, pe Baraba sau pe Isus?” Pilat știa că mai marii poporul îl dăduseră pe Isus din invidie. Poporul l-a ales pe Baraba. Si Baraba a fost un criminal.

Pilat i-a întrebat atunci: „Dar ce să fac cu Isus?” Muștimea, la îndemnul conducătorilor lor i-a spus: „Răstignește-L, pironeste-I mîinile și picioarele pe o cruce și lasă-L să moară încet.” Si Pilat i-a întrebat: „De ce, Ce rău a făcut?” Dar ei strigau și mai tare: „Răstignește-L.”

Atunci Pilat și-a spălat mâinile înaintea mulțimii și le-a spus: „Eu sînt nevinovat de sîngele neprihănitului acestuia.“ Dar poporul a strigat: „Sîngele Lui să cadă asupra noastră și asupra copiilor noștri.“ Imediat Baraba a fost eliberat și Isus a fost dat în mâinile lor ca să fie biciuit și dus la moarte. Dar înainte de aceasta, soldații au împletit o cunună de spini și I-au spus-o pe cap și își băteau joc de El, I se aplicau și li ziceau: „Plecăciune, împăratul iudeilor,“ și-L scuipau și-L loveau.

L-au dus apoi la un loc numit Golgota și L-au pironit pe cruce și au scris deasupra capului o inscripție cu acuzarea: „Acesta este Isus, regele iudeilor.“ De asemenea ua răstignit cu El pe alți doi tâlhari. Si aceștia au început să-L batjocorească, sîunîndu-I: „Dacă ești Hristos, Fiul lui Dumnezeu, coboară-te de pe cruce. Mai marii poporului își băteau joc de El: „Pe alții i-a mîntuit, dar pe Sine însuși nu se poate mîntui. Dacă este El regele, să Se pogoare acum de pe cruce, ca să credem și noi în El. S-a încrezut în Dumnezeu, să-L scape acum, dacă Il iubeste, căci a zis că este Fiul lui Dumnezeu.“ Si tâlharii își băteau joc de El.

La amiază s-a lăsat un întunec peste toată țara, pînă la ceasul trei. Atunci Isus a strigat cu glas tare: „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, de ce M-ai părăsit?“

Dumnezeu urăște păcatul. Isus pe cruce purta păcatele tuturor oamenilor, S-a făcut pe Sine păcat, deci El a fost părăsit de Dumnezeu, pentru o clipă.

Isus a strigat cu glas tare și a murit. Si pămîntul s-a cutremurat, stîncile s-au despiciat, și mormintele s-au deschis, iar multe trupuri ale sfinților au înviat.

Sutașul roman, care stătea acolo și privea la Isus, cînd a văzut cutremurul de pămînt și celelalte lucruri, s-a înfricoșat tare și a spus: „Cu adevărat Acesta a fost Fiul lui Dumnezeu.“

Seara, cineva cunoscut al lui Pilat s-a dus și i-a cerut corpul lui Isus. Si Pilat i l-a dat. Așa că mai mulți I-au coborît corpul de pe cruce și L-au pus într-un mormînt nou, care era în formă de peșteră. La gura mormîntului au pus o piatră mare, ca ao ușă și au plecat.

În ziua următoare, mai marii poporului au venit la Pilat și i-au spus: „Ne-am adus aminte că Isus a spus pe cînd trăia, că după trei zile va învia. Poruncește deci, ca mormîntul să fie păzit și sigilat pînă în a treia zi, ca nu cumva ucenicii Lui să vină și să-I fure trupul noaptea și să spună că El a înviat dintre cei morți. Atunci ei s-au dus au sigilat mormîntul și au pus străji de pază.

Acestate s-au petrecut vineri după masă.

ISUS INVIAZA DINTRE CEI MORTI

Duminica dimineata, femei, ucenice ale lui Isus au venit sa vada mormintul, si fusese un cutremur de pamint, cici un inger al Domnului s-a coborit din cer si a pravălit piatra de la gura mormintului, si s-a asezat pe ea. Fața sa lumina da fulgerul si hainele lui erau albe ca zapada. Străjile, văzându-l s-au înspăimântat și au căzut ca niște morți. Ingerul Domnului a spus femeilor: „Nu vă temeți, știu că voi Il căutați pe Isus din Nazaret, care a fost răstignit pe cruce. Nu este aici; a înviat, după cum v-a spus. Duceți-vă repede de spuneți ucenicilor Lui că El a înviat dintre cei morți. Iată El merge înaintea voastră în Galileia. Acolo Il veți vedea.“ Si pe cînd mergeau ele să spună ucenicilor, Isus li S-a arătat. Si ele s-au plecat și I S-au închinat.

Atunci Isus le-a spus: „Nu vă temeți. Duceți-vă de spuneți fraților Mei că merg în Galileia, acolo Mă vor vedea.“

Ucenicii au mers în Galileia, și pe un munte Isus li S-a arătat. Si cînd L-au văzut s-au plecat în fața Lui. Unii, la început s-au îndoit, dar pe urmă au crezut, că L-au auzit spunîndu-le: „Toată puterea Mi-a fost dată, în cer și pe pămînt. Duceți-vă deci și învățați toate popoarele, botezîndu-i, adică cufundîndu-i în apă și spunînd: „Te botez în Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfînt.“ Invățați-i să păzească toate lucruri pe care vi le-am poruncit. Si Eu voi fi cu voi întotdeauna, pînă la sfîrșitul lumii.

Iubite cetitor, tu ai auzit acum istoria lui Isus, Mîntuitorul lumii. Mărturisește-I Lui păcatele tale, crede că El Si-a dat sîngele Său pentru iertarea păcatelor tale. Caută să devii ucenicul Lui, făcînd lucrurile pe care El le-a învățat. Cîștigă pe alți oameni la credința în Hristos. Dacă nu ai fost botezat, cere altui credincios să te boteze. Cînd ai un grup de credincioși, din timp în timp luați pîine și vin și împărțiți-l între voi, după ce ați rostit cuvintele lui Isus: „Acesta este trupul Meu,“ și „Acesta este sîngele Meu,“ Faceți cunoscută istoria lui Isus pretutindenea. Faceți-o într-o formă înțeleaptă, astfel ca să nu fiți persecutați de dușmanii credinței voastre, dar dacă va trebui să suferiți, fiți gata. Nu vă temeți. Credincioșii în Isus au viața veșnică. —